

NIEMŚCIWY (3) ai

Zawsze w pisowni łącznej.

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-).

sg m N niemściwy (1). ◇ n A niemściw(e) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. mściwy.

Nie lubiący się mścić (3) :

*W połączeniu szeregowym (1): znaymy że duch Kryſthuſow ieſt duch Boży pokorny/
ćichy/ niegniewliwy/ niepopędliwy/ niewarliwy/ niemściwy/ ále miłości pełen/ y przeciwko
nieprzyjaćiom łwym GrzegŚm 65.*

W przen (2) :

*Szereg: »niemściwy, (cichy) a (i) łaskawy« (2): wielką lutość iego nád vpadkiem ludzkim/ y
niemściwe á łalkawe ferce/ każdy poznać może. SkarŻyw 243, 243.*

Cf MŚCIWY

LWil